

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217226707
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7217226707.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Aleny Mikovej, v spore žalobkyne W. Z., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v M., P. XX, proti žalovanému P. Z., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v M., P. XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č. k. 45C/50/2017-20 zo dňa 13.12.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

P r i z n á v a žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie na návrh žalobkyne, ktorým zakázal žalovanému dočasne vstupovať do bytu č. 2., vchod 15 bytového domu so súpisným č. 533, postavenom na parcele č. 1890, evidovanom na LV č. XX XXX, pre obec M. - L., katastrálne územie L. U., a to až do právoplatného konania do veci samej. Zároveň uložil žalobkyňi, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti žalovanému žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania predmetného bytu, alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, inak uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení súd zruší aj bez návrhu. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na uloženie zákazu vstupu žalovanému vstupovať do predmetného bytu ako aj zákazu ju telefonicky kontaktovať. Uviedla, že žalovaný je jej manželom, pričom z manželstva pochádza päť maloletých detí. S manželom sú bezpodielovými spoluvlastníkmi 1-izbového bytu č. 2 v obytnom dome na P. Č.. XX X. M., ako aj podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu (176/10000). Žalovaný sa voči nej dlhodobo správa násilne. V minulosti ju opakovane fyzicky napádal, vulgárne jej nadával, pričom tak konal aj pred maloletými deťmi, ba dokonca sa jej vyhrážal zabitím. Opakovane sa v minulosti obracala na políciu, kde hlásila jeho násilné správanie a za toto správanie bol aj odsúdený, a to Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 27.6.2003, sp.zn. 6T/88/03-20 a Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 18.7.2016, sp.zn. 0T/155/2016-53, ktorým mu bola uložená žalovanému aj povinnosť nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla a zamestnania, avšak žalovaný obmedzenia nedodržuje, pravidelne jej telefonuje a tým ju obťažuje. Pokiaľ je ona v práci často žalovaný trávi čas v byte, v ktorom býva ona s deťmi, a to aj pod vplyvom alkoholických nápojov. Pri príchode z práce žalobkyne do bytu však žalovaný často ani neodíde a núti ju rozprávať sa o ich situácii. Ona je tou, ktorá z bytu narýchlo odchádza v snahe vyhnúť sa kontaktu s ním, keďže má z neho strach. Celú situáciu a správanie sa manžela, ktorý nedodržava obmedzenia, hlásila opakovane aj probačnej úradníčke súdu, ktorá vyzvala žalovaného na nápravu. Žalobkyňa vo veci dokonca podala oznámenia vo veci marenia výkonu úradného rozhodnutia pre porušovanie obmedzení dané manželovi súdom, avšak vec bola uznesením

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 27.9.2016 pod značkou ČVS: ORP - 2813/JU-KE-2016 odmietnutá, nakoľko podľa preverky v kancelárii sudcu JUDr. Dušana Kána sa obmedzenia vzťahujú na jej osobu a nie na nehnuteľnosť. Ustavičnú prítomnosť žalovaného v byte, často aj pod vplyvom alkoholu, vnímajú negatívne aj maloleté deti, ktoré sa otca boja. Ona sama zo žalovaného má obavy, obáva sa o svoj život a o život a zdravie ich detí, keďže žalovaný požíva alkoholické nápoje a porušuje obmedzenia dané mu súdom v trestnom konaní. Žalovaný pokračuje v násilnom správaní voči nej, a to ustavičným kontrolovaním, vyhrážaním sa, vynucovaním si fyzického kontaktu, psychickým vydieraním a ohrozovaním maloletých detí v čase, kedy sa zdržiava v byte v jej neprítomnosti pod vplyvom alkoholu. Má dôvodnú obavu, že žalovaný svoje vyhrážky aj naplní. Domnieva sa preto, že sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bude žalovanému uložená povinnosť dočasne nevstupovať do bytu a bytového domu, kde býva ona s maloletými deťmi a tiež aby mu uložená povinnosť telefonicky ju nekontaktovať.

3. Súd prvej inštancie z Trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 27.6.2003, sp.zn. 6T/88/03-20 zistil, že žalovaný bol uznaný vinným z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody, pre skutok ktorý spáchal voči žalobkyni dňa 10.2.2003. Ďalej z Trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 18.7.2016 sp.zn. 0T/155/2016-53, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.7.2016 mal súd preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, pre skutok ktorý tiež spáchal proti žalobkyni dňa 24.6.2016. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok ako aj príkaz podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona nepriblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako je 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli a zamestnania. Ďalej z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 27.9.2016, ČVS: ORP-2813/JU-KE-2016 súd zistil, že žalobkyňa podala trestné oznámenie z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia žalovaným, ktoré však bolo odmietnuté. Odmietnuté bolo z dôvodu, že obmedzenia, ktoré boli uložené žalovanému v trestnom konaní sa týkajú priamo osoby žalobkyne a nie nehnuteľnosti, ktorej je spolujateľom aj žalovaný, ktorý má nárok riadne svoj byt navštevovať za podmienky, že bude rešpektovať rozhodnutie súdu a teda bude navštevovať tento byt v čase, keď žalobkyňa v byte nie je prítomná a po dohode s ňou. Súd mal k dispozícii aj úradný záznam zo dňa 4.5.2017 sp. zn. 2Pr 692016, ktorý bol spísaný probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Košice II, podľa ktorého žalobkyňa oznámila, že od februára 2017 sa žalovaný zdržiaval v spoločnom byte s tým, že ona bývala u svojej matky, on býval s deťmi cez víkend a cez víkendy bola doma ona a po pracovnej dobe taktiež sa zdržiavala v byte za prítomnosti len jej detí. V marci 2017 sa presťahoval na robotnícku ubytovňu Hotel Strojár a v apríli ku kamarátovi, ktorý býval len 50 m od ich bydliska. Počas týchto troch mesiacov sa ju snažil kontaktovať telefonicky alebo aj osobne tým, že ju sledoval, či odchádza a prichádza zo zamestnania, vyčítal jej, že mu nedvíha telefón, že mu nevolá, avšak naďalej požíval alkoholické nápoje. Stále má obavu o svoj život a o život detí, pretože sa jej často vyhráža a psychicky vydiera ju aj deti.

4. Súd vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2 písm. e/, f/ a g/, § 326 ods. 1,2, § 327, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, ods. 3, § 332 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že v prevažnej väčšine je žaloba žalobkyne dôvodná.

5. Žalobkyňa a žalovaný sú manželmi, ktorí majú v bezpodielovom spoluvlastníctve predmetný byt a vzhľadom na osvedčené násilné správanie sa žalovaného voči žalobkyni, ich vzťah vyžaduje bezodkladnú úpravu. Súd uviedol, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je skutočnosť, že povinná osoba je podozrivá z násillia, či už z fyzického, ako aj psychického. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa osvedčila svoje tvrdenia o násilnom správaní sa žalovaného a predložila o tom súdu aj relevantné dôkazy. Obmedzenie uložené žalovanému v trestnom konaní nepostačuje, pretože žalovaný je oprávnený navštevovať byt v čase neprítomnosti žalobkyne, ale z toho dôvodu dochádza ku konfliktným situáciám a dochádza naďalej minimálne k psychickému násilliu voči žalovanej a ich deťom. Žalobkyni ako chránenej osobe má byť poskytnutá okamžitá efektívna súdna ochrana, a preto súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadným útokom žalovaného na žalovanú, ktoré útoky je možné ďalej očakávať. Uviedol, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované má absolútnu povahu, pričom je silnejšie ako vlastnícke právo násilníka, či ako jeho právo na obydlie. Trvanie zákazu súdu obmedzil do právoplatnosti skončenia

konania vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie manžela žalobkyne z užívania predmetného bytu, príp. z užívacieho práva v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 336 ods. 1 CSP uložil žalobkyni podať žalobu vo veci samej v lehote 30 dní, ktorú považuje s ohľadom na povahu žaloby a na povahu neodkladného opatrenia za dostatočnú a primeranú. Čo sa týka žaloby žalobkyne ohľadne zákazu žalovaného vstupovať do obytného domu, v ktorom je predmetný byt, tak túto považoval súd za nedôvodnú. Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp.zn. OT/155/2016 zo dňa 18.7.2016 bol totiž už žalovanému uložený zákaz približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť nie menšiu ako 5 m, ako aj zákaz sa približovať k jej obydliu za podmienky, že žalobkyňa sa bude v byte nachádzať a toto obmedzenie je podľa názoru tohto súdu postačujúce. Taktiež čo sa týka návrhu žalobkyne na zákaz uložiť žalovanému zákaz nekontaktovať ju telefonicky považoval tiež súd za nedôvodný. Jej tvrdenia ohľadne skutočnosti, že často krát ju žalovaný telefonicky kontaktuje v práci, ako aj na osobný telefón, túto skutočnosť žiadnym spôsobom neosvedčila. Navyše z jej tvrdení vyplýva, že pokiaľ ju telefonicky kontaktoval, tak za účelom zistenia, či sa nachádza v byte alebo nie, aby tam mohol ísť a aby neporušil zákaz, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom. Preto súd v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Poukázal aj na to, že pokiaľ žalovanému bol uložený zákaz dočasne vstupovať do spoločného bytu je pravdepodobné, že za tým účelom žalobkyňa už nebude ani telefonicky kontaktovať.

6. V zákonnej lehote proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, pričom z dôvodov tohto odvolania vyplýva, že podal odvolanie voči výrokom, ktorým mu bol uložený zákaz dočasne nevstupovať do bytu a tiež aj proti výroku, ktorým sa uložilo žalobkyni, aby podala proti jeho osobe žalobu o úplné vylúčenie z užívania bytu. Ako odvolací dôvod uviedol dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/ a h/ CSP. Uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením porušil zákon v jeho neprospech a to tak, že nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tiež skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Navyše uznesenie súdu podľa jeho názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na uznesenie OR PS v Košiciach Obvodné oddelenie Juh ČVS: ORP-2813/JU-KE/2016 zo dňa 27.9.2016, z ktorého vyplýva, že nie je možné, aby žalobkyňa kvôli rozhodnutiu súdu, podľa ktorého má zákaz priblížiť sa k nej, mu bolo bránené aj v navštevovaní, či spravovaní jeho majetku. Preto uznesením súdu prvej inštancie, proti ktorému podal odvolanie mu bol spôsobený veľký zásah do jeho vlastníckych práv. Súd totiž sám vyložil zákaz, ktorý mu bol trestným rozkazom uložený ako zákaz vzťahujúci sa na osobu žalobkyne a nie na spoločnú nehnuteľnosť. Trestný rozkaz, v ktorom mu bolo uložené obmedzenie dodržiava, do bytu sa snaží chodiť len v čase, kedy tam žalobkyňa nie je, a preto úplné vylúčenie jeho osoby z užívania je takým vážnym zásahom do jeho práv, že považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za nedôvodné, vydané na základe účelových tvrdení žalobkyne v snahe poškodiť ho. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie podľa § 391 ods. 1 CSP zastavil.

7. Zo strany žalobkyne vyjadrenie k odvolaniu žalovaného podané nebolo.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal vec na základe podaného odvolania, podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania. Po skonštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnuté výroky uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Žalovaný použil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/, h/ CSP. Po oboznámení sa s vecou odvolací súd konštatuje, že odvolacie dôvody neboli naplnené. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy, ktoré mal k dispozícii, čo napokon viedlo k správne rozhodnutiu vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu sú napadnuté výroky uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým nariadil požadované neodkladné opatrenie, dostatočne, zákonne a presvedčivo odôvodnené, preto odvolacím súdom aj preskúmateľné. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov nevyšli najavo, tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil aj správny právny záver a nebol zistený taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práv žalovaného na spravodlivý proces. Neobstojí ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, keďže ide o konanie

o nariadenie neodkladného opatrenia, kde žalovaný ani nemohol navrhnúť pred rozhodnutím dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia totiž zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, ktorý rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje. Na doplnenie odôvodnenia a pre zvýraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy aj ohľadne tej časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia zákazu žalovanému vstupovať do bytu v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Všetky okolnosti prípadu, problematické spolužitie účastníkov sporu, opakované útoky žalovaného na osobu žalobkyne v minulosti, vyhrážanie sa, negatívny vplyv na maloleté deti, odôvodňujú záver, že správanie sa žalovaného k žalobkyni nadobudlo takú intenzitu ohrozenia jej osoby, že je dôvodné nariadenie žiadaného neodkladného opatrenia v časti vyhovujúcej žalobe a napadnutej odvolaním žalovaného. Odvolací súd s poukazom na dôkazy v spise prítomné zastáva identický názor so súdom prvej inštancie, lebo skutkové okolnosti, zistené zo žaloby a z pripojených dôkazov bohato postačujú na záver, že sú splnené podmienky, ktoré zákon stanovuje pri nariadení neodkladného opatrenia, t. j. zákazu vstupovať do spoločného obydlija. Skutočnosť, že v trestnom konaní bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyni je vo vzťahu k žalobe žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia irelevantná, pretože sa týka len jej osoby a neobsahuje zákaz vstupu do spoločnej nehnuteľnosti. Ide o obmedzenie vydané v trestnom konaní, žalobkyňa sa však domáha ochrany, ktorú jej poskytuje Civilný sporový poriadok. Je v záujme ohrozenej žalobkyne okamžite a neodkladne riešiť pre ňu neúnosnú situáciu. Aj dôkazy predložené žalobkyňou, že aj v minulosti dochádzalo k útokom a vyhrážkam zo strany žalovaného, len osvedčujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by sa zabránilo opätovnému opakovaniu takéhoto správania sa. V podstate žalovaný v odvolaní ani nenamieta tvrdenia žalobkyne o charaktere svojho správania sa vo vzťahu k nej, ako ho opísala v žalobe, len poukazuje na to, že obmedzenia mu boli uložené už v trestnom konaní a že bolo neprimerane zasiahnuté do jeho vlastníckych práv k bytu.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. e/ neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

13. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je nevyhnutne osvedčiť, že žalobkynina osobná integrita vykazuje znaky či už fyzického alebo psychického násillia. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedbáva sice žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Obzvlášť komplikované je preukazovanie správania sa, nesúceho znaky psychického násillia, páchaného na ženách zo strany partnera.

14. Odvolací súd vzal do úvahy právo na slobodu pohybu a pobytu, zaručované aj žalovanému Ústavou Slovenskej republiky a uvádza, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násillikom ohrozené, má, tak ako to konštatuje aj súd prvej inštancie, absolútnu povahu, a teda je silnejšie ako vlastnícke právo násillníka, či právo, ktoré mu vyplýva z bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Vlastnícke právo zostáva žalovanému zachované, obmedzí sa len jedna jeho zložka - ius utendi, a to len do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej, ak bude žalobkyňou podaná žaloba, alebo do zrušenia neodkladného opatrenia, ak žalobu žalobkyňa nepodá. Právo nebyť vystavovaný domácejmu násilliu

alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pretože toto právo je zaručené aj Ústavou Slovenskej republiky, ktorá zakotvuje právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čo v sebe zahŕňa aj právo na pokojný rodinný život. Nezniesiteľnosť spoluzitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, musí byť dlhotrvajúce a stupňujúcej intenzity.

15. Odvolací súd starostlivo zvážil všetky predložené dôkazy v súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, dôvody odvolania a dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočným spôsobom preukázala dôvodné podozrenie žalovaného z násillia voči jej osobe. Osvedčila také správanie sa žalovaného voči nej, že aj odvolací súd dospel k záveru, že je nevyhnutne potrebné dočasne upraviť vzťahy medzi sporovými stranami. Tu je potrebné upriamiť pozornosť práve na dočasnosť neodkladného opatrenia s tým, že v konaní vo veci samej môže žalovaný uplatniť všetky prostriedky procesnej obrany, absenciu vykonania ktorých v odvolaní namieta.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd potvrdil odvolaním žalovaného napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).